

handling, og jeg gentager det her: det ærede Flertal her i Tinget vil ikke være i Stand til at opretholde Militærordningen af 1922 som gældende Ordning. De Kræfter, det ærede Flertal har her i Tinget, er alt for svage til, at dette kan gøres i Længden. De kan opretholde den i et Aar, to Aar, maaske tre Aar, men naar de da Aar for Aar mister Tilslutning til at opretholde disse Love, som et Flertal i Befolkningen har underkendt, svækker de yderligere hele Landstingets Stilling ved i denne Mellemtid at forlange det højest mulige betalt til en Ordning, man er i Færd med at ændre. Derfor tror jeg, det er en uholdbar Stilling, man er kommet ind i. Landstinget har overskredet sin Kompetence. Dets Flertal styrker hverken sin egen eller Landstingets Stilling i Forfatningen ved den Holdning, det har taget her, men undergraver den og bidrager derved til at tilrettelægge en Situation, der før eller senere kan og vil føre ud i den Forfatningskamp, det ærede Medlem advarer imod.

Naar Landstinget nu vedtager Finanslovforslaget ved tredje Behandling, er det jo ikke den endelige Vedtagelse; i alt Fald ved man ikke, om det er det. Jeg vil anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslaget, saaledes at det kan blive oversendt til Folketinget, hvad der jo vil blive Resultatet af Afstemningen her, idet det vedtages i en anden Skikkelse end den, hvori det er vedtaget af Folketinget. Hverken jeg eller nogen anden kan jo vide noget om, hvad Folketinget vil foretage med det Finanslovforslag, som nu sendes tilbage, og hvor Landstinget har grebet stærkt ind i en hævdvunden Rettighed, som Folketinget hidtil har haft.

Ejsing: Ved Finanslovforslagets første Behandling fremsatte jeg nogle Udtalelser om Skatteraadene. Naar jeg da talte om en mindre heldig Behandling, der var blevet Skatteydere til Del, som man mente havde opgivet for lidt i Skat, var det en Fortalelse af mig, at jeg sagde, det var Skatteraadene. Den Behandling, jeg mente undertiden var ret slem, fandt ikke Sted just gennem Skatteraadene, men gennem Landsoverskatteraadet. Jeg ønsker at gøre denne Rettelse fra denne Plads.

Jeg ønsker ellers ikke at blande mig i Debatten, men jeg vil dog lige sige et Par Ord. Vi respekterer jo hinandens Meninger; kunde vi ikke naa til ogsaa at respektere hinandens Rettigheder uden just at spise hinanden? Vi har jo her villet hævde, hvad vi anser for vor forfatningsmæssige Ret,

ogsaa i Overensstemmelse med Udtalelser fra tidligere Tid i dette høje Ting. Jeg haaber paa, at den fredelige eller fredeligere Stemning, der nu gør sig gældende paa Arbejdsmarkedet, og som vi alle glæder os over, maa trænge ind i Rigsdagen til Gavn for vort Arbejde, og jeg synes, at de Udtalelser, der er faldet fra det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) og det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) giver Haab om, at der kan naas en forholdsvis fredelig Udgang af den Krig, vi her har været inde i.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gøre mange Bemærkninger til Finanslovforslaget, saaledes som det foreligger, men i Anledning af nogle Udtalelser, der er fremsat i Dag angaaende den økonomiske Balance, vil jeg dog sige nogle faa Ord. Det er jo noget ulige Spil, de forskellige Regeringer har med Hensyn til den Økonomi, de gennemfører i Statsadministrationen, idet en Regering som den foregaaende kunde regne med, at hvad den ønskede gennemført og kunde gennemføre i Folketinget af økonomiske Foranstaltninger, var Finanslov, medens den nuværende Regering, saaledes som Landstingets Stilling er blevet denne Gang, er saaledes stillet, at Landstinget kræver at faa Lov til at ændre den Økonomi, som ligger i det Finanslovforslag, der er kommet fra Folketinget. Men selv om det er saadan, tror jeg, man alligevel har Lov til at sige, at den Finanslov, der ligger her, er bygget op paa en saadan Maade, at den virkelig svarer til det Navn, som blev givet den for et Øjeblik siden: at det er en ærlig Finanslov, saaledes som den fremtræder med de Udgifter og Indtægter, der har kunnet overses. At det svækker dens Økonomi, at der foretages de Foranstaltninger i Landstinget, som nu er foretaget, er jo en Kendsgerning, som de Partier, der har gennemført disse Forandringer, maa tage Ansvaret for; men det rokker ikke ved den Kendsgerning, som har præget Finansloven under dens Behandling i Folketinget og ligeledes her i Landstinget, for saa vidt det er kommet frem, at denne Finanslov, naar den forlader Rigsdagen, kan give sig ud for det, den er, og har Lov til at betegne sig som en Finanslov, der viser et virkeligt Billede af de økonomiske Forhold, som det kommende Aar vil bringe os.

Jeg vil gerne med det samme sige til det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing); at jeg er ganske uenig med ham i hans Syn paa det, der foretages fra Landsoverskatte-